

УДК 351.74(477)

Ярослава В'ячеславівна ЛЮБУТІНА,

курсант групи ФЗ-108 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС кандидат педагогічних наук, доцент Котелюх М. О.

ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ШТУРМУ БУДІВЛІ

Досвід сучасних локальних війн і збройних конфліктів показує, що місцем найактивніших боїв стає, як правило, не відкрита місцевість, а споруди. Для успішного проведення операції із захоплення будівлі, в якій знаходяться озброєні злочинці, працівники Національної поліції зобов'язані досконало орієнтуватися у поставлених завданнях, уміти швидко знаходити способи їх вирішення, вчасно реагувати на зміну оперативної обстановки та взаємодіяти один з одним. Актуальність даної теми пояснюється тим, що розроблення загальних принципів виконання таких операцій та ознайомлення з ними поліцейських сприятиме підвищенню рівня їх професіоналізму і, як наслідок, успішному та швидкому їх проведенню, зменшенню рівня травматизму та смертності серед правоохоронців.

Зазначимо, що залежно від умов оперативної обстановки, штурм будівлі поділяється на два види: **1) динамічна атака** – швидке і раптове оволодіння будівлею, метою якого є приголомшення та нейтралізація правопорушника до того, як він почне чинити опір. Застосовується у разі наявності точних даних про місцезнаходження злочинця, високої імовірності зустріти збройний опір з його боку, наявності у приміщенні сторонніх осіб; **2) таємне проникнення** – сплановане оволодіння будівлею, яке застосовується у разі відсутності або наявності мінімальної інформації про правопорушника та сторонніх осіб, а також малоімовірного збройного супротиву зі сторони злочинця.

З метою посилення контролю за ситуацією та полегшення виконання їх функцій, працівникам поліції необхідно дотримуватися наступних **принципів роботи у приміщенні**: 1) завчасно проаналізувати наявну інформацію про особу злочинця, особливості будівлі та прилеглої території; 2) дотримуватися чисельної переваги та переваги в озброєнні; 3) розподіляти сектори огляду і бути готовим до контролю сектора напарника; 4) не заходити у приміщення поодиночі; 5) бути готовим до раптових змін оперативної обстановки; 6) постійно знаходитися на зв'язку з іншими членами групи; 7) пам'ятати про необхідність зміни рівня стрільби; 8) взаємодіяти з напарниками чітко і злагоджено, слідкувати за наказами командира.

Захоплення споруди залежить від успішного здійснення комплексу дій, а саме: 1) вогневої підтримки, 2) підходу до будівлі, 3) зачистки будівлі, 4) перегруповування членів групи, 5) зв'язку між членами групи. Варто пам'ятати, що правильне поєднання цих елементів знижує ризик втрат серед особового складу та прискорює виконання завдання. Їх застосування визначається типом будівлі та характером навколишньої місцевості. Складність при підході та захопленні приміщення можуть викликати наступні їх особливості: відкриті ділянки навколо нього, наявність біля приміщень різного роду парків, паркувальних зон та інших перешкод. Їх наявність потребує застосування вогневої підтримки для придушення і ослаблення правопорушника вогнем.

Подальші дії штурмової групи полягають у послідовній зачистці будівлі одним із наступних **способів**: 1) зачистки зверху; 2) зачистки знизу. **Зачистка зверху** є більш зручною, адже сила тяжіння та структура будівлі працює на користь групі захоплення при кидку гранат і русі з поверху на поверх. У свою чергу, більш розповсюджений та відомий спосіб **зачистки знизу** передбачає послідовний огляд всіх кімнат, починаючи з першого поверху і вище. Особливу увагу при цьому варто звернути на кімнати, в яких існує висока ймовірність обладнання позиції правопорушника, прикриття сходових клітин та контроль кімнат, що дають можливість потрапляння до будівлі.

Таким чином, проведення операції зі штурму та зачистки будівлі, зокрема при її захопленні озброєним злочинцем, є надзвичайно складним і небезпечним видом спеціальних операцій. Тому знання та застосування на практиці особливостей її проведення сприятиме не лише успішному виконанню операції, а й зменшенню кількості травматизму та загибелі серед особового складу. Тому проаналізовані вище фактори мають бути враховані при виконанні службової операції працівниками Національної поліції.

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

УДК 347.77

Оксана Вікторівна ШВЕДОВА,

курсант 206 взводу факультету № 3

Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: : завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін ОДУВС

кандидат юридичних наук, доцент Маковій В. П.

ПОНЯТТЯ КОНФІДЕНЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Поняття «інформація» походить від латинського слова «informatio», що означає «пояснення», «викладення», «повідомлення» та являє собою будь-які відомості, які сприймають з навколишнього середовища, тобто, це так звана вхідна інформація, та видають в навколишнє середовище (вихідна інформація) або зберігають всередині певної системи.

Згідно з Конституцією України право на інформацію належить до прав і свобод людини, а розглядаючи інформацію з боку цивільного права – до особистих немайнових прав, а саме – до категорії прав, що забезпечують соціальне буття фізичної особи. Тобто, право на інформацію – це передбачена законом можливість збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Інформація ж поділяється на відкриту та інформацію з обмеженим доступом, яка в свою чергу поділяється на таємну та конфіденційну. Під нею розуміється інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Підставою для визначення інформації конфіденційною є бажання фізичної чи юридичної особи вважати певну інформацію про неї чи інформацію, що знаходиться у її володінні, конфіденційною.

Слід зазначити, що не вся інформація може відноситися до конфіденційної. Так, до конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата й місце народження. Проте наявність за певних обставин обов'язку фізичної особи надавати інформацію про себе, зводить нанівець саме поняття «конфіденційність». Основними ознаками таємниці є властивість інформації, режим обмеженого доступу до неї третіх осіб, належність тій чи іншій особі, а також те, що її розголошення може завдати матеріальної чи моральної шкоди.

Що ж до конфіденційної інформації юридичної особи, то це інформація, яка міститься в договорах, контрактах, листах, звітах, аналітичних матеріалах, виписках з бухгалтерських рахунків, схемах, графіках, специфікаціях, інших документах, що фігурують в діяльності юридичної особи. Розголошення даних, що містяться в таких документах, може бути використано конкурентами і, відповідно, завдати економічної та іншої шкоди юридичній особі.

Одним із суттєвих проявів недосконалості інформаційного законодавства є відсутність чітких законодавчих критеріїв для визначення конфіденційної інформації, порядку та умов віднесення інформації до конфіденційної. Такі прогалини ускладнюють реалізації прав на інформацію.

Зокрема, 29 березня 2012 року Апеляційний суд м. Києва прийняв рішення за позовом фізичної особи до ПАТ «Комерційний банк «Надра». Суть полягала в тому, що банк оголосив співробітнику догану та звільнив з роботи. Підставою вважалось порушення правил зберігання конфіденційної інформації, яке виявлялось в тому, що співробітник виносив свій службовий ноутбук, на якому зберігались дані з обмеженим доступом за межі приміщення банку, а саме – зберігав вдома. В результаті суд визнав звільнення особи незаконним, тому що відсутній конкретний факт доступу до інформації третіх осіб, а ґрунтується лише на припущеннях.

Таким чином, будь-яка особа має повне невід'ємне право на особисту інформацію, яке повинне гарантуватись таємністю за бажанням особи. Тобто, якщо вона не хоче поширювати певні відомості стосовно свого життя, то абсолютно ніхто не вправі вимагати їх, окрім передбачених законодавством випадків. Разом з тим, як показує судова практика, не завжди реально довести факт порушення конфіденційної інформації, тому що часто відсутні чіткі докази для задоволення позову з приводу певних питань.

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

УДК 355.424.5

Артем Сергійович МАРТИНЕНКО,

курсант 313 навчальної групи інженерно-технічного факультету

Національної академії Національної гвардії України

Науковий керівник: заступник начальника кафедри експлуатації

та ремонту автомобілів та бойових машин Національної академії

Національної гвардії України кандидат військових наук Гончар Р. О.

ПІДХОДИ ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ БРОНЬОВАНОЇ РОЗВІДУВАЛЬНО-ДОЗОРНОЇ МАШИНИ БРДМ-2 ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ТА СПЕЦІАЛЬНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ МВС

На даний час броньована розвідувально-дозорна машина БРДМ-2 (далі машина) є на озброєнні підрозділів Національної гвардії України (НГУ) та підрозділів органів Міністерства внутрішніх справ (МВС). Вона активно використовується в зоні бойових дій та виконує широкий спектр службово-бойових завдань таких як: чергування та посилення вогневої потужності блок-постів, транспортування особового складу та матеріально-технічних засобів, супроводження та охорона колон на марші, посилення вогневої потужності взводних опорних пунктів, тощо. Безперечно БРДМ-2 розроблений у другій половині минулого століття є певним «аритетом» але досвід її використання в зоні бойових дій підтвердив її переваги, такі як:

- достатня вогнева потужність та бойовий комплект;
- економічність в обслуговуванні та експлуатації при значній їх кількості на озброєнні військ;
- зручне керування та маневреність, тощо.

В той же час ця невибаглива машина має ряд недоліків а саме:

- бензинову силову установку, яка має велику витрату пального;
- перегрів двигуна при високих температурах;
- слабкий бронезахист;